

بررسی مقایسه ای تاثیر استفاده از سوسپانسیون سلول های اپیدرم اتولوگ با پانسمان با پماد سیلور سولفادیازین در درمان زخم سوختگی درجه ۲

خلاصه فارسی

مقدمه: بهبود زخم یک فرایند بیولوژیک دینامیک بوده و شامل سه فاز inflammation, tissue formation, tissue remodeling می باشد. از پانسمان زخم به شکل روتین در بخش سوختگی استفاده می شود. پانسمان به عنوان یک سد بین زخم و محیط عمل کرده و در پیشگیری از خشک شدن بافت و نیز در دبریدمان اتولیتیک نقش دارد. استاندارد طلایی درمان زخم سوختگی پیوند اتولوگ split skin graft (SSG) است ولی در افراد با سوختگی شدید پوست دهنده محدود است و برای پوشاندن تمام زخم ها با این روش نیازمند چندین عمل جراحی و بستری طولانی است. هدف از مطالعه حاضر بررسی مقایسه ای تاثیر استفاده از سوسپانسیون سلول های اپیدرم اتولوگ با پانسمان پماد سیلور سولفادیازین در درمان زخم سوختگی درجه ۲ بود.

مواد و روش ها: در این مطالعه در قالب کارآزمایی بالینی و در بازه ی زمانی ۵ ماهه در سال ۹۷-۹۶، تعداد ۱۲ بیمار که دچار سوختگی درجه ۲ شده و در بخش سوختگی بیمارستان سینا دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز بستری شده بودند بر مبنای معیارهای ورود و خروج از مطالعه وارد مطالعه گردیدند. سپس در یک سطح حدوداً ۲×۲ سانتی متر مربعی از سطح پوست به صورت تصادفی از سوسپانسیون از پیش تهیه شده سلول های اپیدرمال خود فرد ریخته و در سایر نواحی و یک ناحیه مقایسه ای با همان ابعاد از پماد سیلورسولفادیازین استفاده شد. بیماران در فواصل ۵ روزه تا ۲۰ روز و ۲ ماه بعد ویزیت شده و از نظر بهبود زخم و عوارض درمان با یکدیگر مقایسه شدند.

یافته ها: از ۱۲ بیمار، ۱۰ مورد مذکر (۸۳/۳٪) و ۲ مورد مونث (۱۶/۷٪) بودند. میانگین سنی جامعه مورد مطالعه ۴۰/۸۳±۱۵/۹۸ سال بود. در هر ۴ نوبت ویزیت صورت گرفته به فاصله ی ۵ روز میزان پاسخ به درمان در قسمت مربوط به استفاده از سوسپانسیون سلول های اپیدرمال اتولوگ به صورت معنی داری (در هر ۴ نوبت P value < ۰/۰۵ بود) بهتر بود.

نتیجه گیری: استفاده از سوسپانسیون سلول های اپیدرمال اتولوگ به صورت کاملاً معنی دار و موثری و با عوارض کمتری می تواند در ترمیم سوختگی های درجه ۲ بکار رود.

کلیدواژه ها: سوختگی درجه ۲، سیلورسولفادیازین، سلولهای اپیدرمال اتولوگ، هیپریگمنتاسیون